

15-12-1980

[REDACTED]

Nr. 12.075/II/P

[REDACTED]

[REDACTED]

Ter zitting van 18 september 1980 heeft de Commissie de klacht onderzocht die tegen de N.M.B.S. werd neergelegd wegens de opstelling in drie talen (N.-F.-D.) van documenten die ter beschikking van het Franstalige publiek werden gesteld en betrekking hadden op plaatsaanvragen voor "auto-slaaptreinen".

Uit de inlichtingen die bij de N.M.B.S. werden ingewonnen blijkt dat het document dat in drie talen is opgesteld, in twee versies bestaat waarvan de ene het Frans en de andere het Nederlands in de eerste plaats vermeldt; de verwijzingen onderaan de rubrieken, alsook de onderrichtingen op de keerzijde, zijn in een enkele taal gesteld met name de taal die op de eerste plaats komt op het formulier.

./.

Eenzijds is de klacht ontvankelijk en gegrond wat het gebruik betreft van niet-identieke letters voor het gebruik van de drie talen, wat niet strookt met de bij K.B. dd. 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken.

Anderzijds is de klacht niet gegrond wat de eentaligheid betreft die voor deze drukwerken geëist wordt.

Het betrokken formulier is inderdaad onderworpen aan de bepalingen van de internationale konventie betreffende het verkeer van reizigers en bagage door de spoorwegen (C.I.V.) van 7.2.70, goedgekeurd door de wet van 24.1.1973.

Deze konventie bepaalt in haar artikel 5, § 1 (deel 1) dat de formulieren die gebruikt worden bij het verkeer "begeleide wagens" in het Duits en in het Frans moeten gedrukt worden, waarbij een van deze talen door een andere kan vervangen worden."

Volgens de N.M.B.S. volgt uit deze tekst dat een van de twee bedoelde talen kan (maar niet moet) vervangen worden en dat het niet uitgesloten is dat andere talen worden gevoegd bij die welke moet(en) gebruikt worden.

De N.M.B.S. verklaart dat, wat België betreft, deze tekst betekent :

- 1) dat het Duits en het Frans niet mogen vervangen worden door een andere taal aangezien ze beide landstalen zijn;
- 2) dat krachtens de taalwetten, het Nederlands er in ieder geval moet bijgevoegd worden als landstaal in België;
- 3) dat krachtens de rechtspraak van de V.C.T. dergelijke documenten in twee versies moeten bestaan, waarbij de ene eerst het Nederlands vermeldt en de andere het Frans en die respectievelijk te gebruiken zijn in het Nederlandse en in het Franse taalgebied;

- 4) dat de eerste drie talen in de volgende volgorde moeten voorkomen :
N.F.A. of F.N.A. waarbij aan de Belgische landstalen de voorrang
gegeven wordt op de vreemde talen als het Engels en het Italiaans
die er kunnen bijgevoegd worden.

Samengevat, tolereert de V.C.T. de afwijkingen van de taalwetten voor zover ze worden voorgeschreven door een internationale konventie die door een wet werd bekrachtigd, zoals hier het geval is.

Volgens de rechtspraak van de Commissie, onder andere het advies nr. 1911 van 13 juni 1967; "zijn de bescheiden die door de N.M.B.S. voor de internationale dienst worden gebruikt drietalig (Frans, Nederlands, Duits); de voorrang wordt gegeven aan het Frans of het Nederlands naar gelang van het gebied waar die bescheiden ter beschikking van de afzenders worden gesteld ; rekening gehouden met de verplichtingen van de conventie, blijkt die handelwijze conform de geest van de wetgeving te zijn wat het gebruik van deze formulieren in de gemeenten zonder speciale regeling van het Franse taalgebied betreft."

Bijgevolg, heeft de Commissie, in overeenstemming met haar rechtspraak en met de internationale konventies, verklaard dat deze formulieren moeten gesteld worden in identieke letters, in drie talen (N.F.A.) waarbij, zowel recto als verso, de eerste twee ver-
noemde landstalen, namelijk het Frans en het Nederlands afwisselend op de eerste plaats moeten komen.

Een kopie van dit advies zal medegedeeld worden aan de heer Minister van Verkeerswezen, alsook aan de N.M.B.S. die wordt verzocht de V.C.T. mee te delen welk gevolg aan dit advies zal worden gegeven.

[REDACTED]

[REDACTED]

